

บทที่ 1

แนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์ และการค้นคว้าอิสระ

คำว่า “วิทยานิพนธ์” (Thesis or Dissertation) ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 ให้ความหมายไว้ว่า คือ บทนิพนธ์ที่ผู้เรียบเรียงยกเอาหัวข้อเรื่องใดเรื่องหนึ่งขึ้นวิจัยหรือพรรณนาขยายความ โดยนับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อเสนอรับปริญญา (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2542) บทนิพนธ์ที่ใช้กระบวนการวิจัยนี้ ต้องแสดงถึงความคิดริเริ่มในการประมวลความรู้ และสร้างองค์ความรู้ใหม่ ที่นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา แผน ก แต่ละคนจะต้องทำ นับเป็นงานสำคัญยิ่งส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทและปริญญาเอก โดยทั่วไปวิทยานิพนธ์ เป็นผลงานทางวิชาการที่มีเนื้อหาสาระ ที่แสดงถึงความคิดริเริ่มของนิสิต โดยมีขอบข่าย ปริมาณ คุณภาพ และความลึกซึ้งของเนื้อหาสาระสูงกว่าการค้นคว้าอิสระ (คู่มือการพิมพ์งานการค้นคว้าอิสระ/วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, ม.ป.ป.)

การค้นคว้าอิสระ (Independent Study) หมายถึง บทนิพนธ์ กรณีศึกษา สิ่งประดิษฐ์ หรือการวิเคราะห์พัฒนาระบบงาน ที่ใช้วิธีการวิจัยที่นักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา แผน ข แต่ละคนจะต้องทำเพื่อเป็นงานส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท โดยทั่วไปในการค้นคว้าอิสระ มีเนื้อหาสาระที่แสดงความคิดริเริ่มของนักศึกษา โดยมีขอบข่าย ปริมาณ คุณภาพ และความลึกซึ้งของเนื้อหาต่ำกว่าวิทยานิพนธ์ (คู่มือการพิมพ์งานการค้นคว้าอิสระ/วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553)

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กำหนดให้นักศึกษาที่เลือกเรียนระดับบัณฑิตศึกษา จะต้องลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ เพื่อศึกษาหัวข้อวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาที่เรียน โดยจะต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการสอบป้องกันหัวข้อวิทยานิพนธ์และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระก่อน สำหรับการลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ เป็นการอาศัยการประยุกต์การออกแบบวิจัย เพื่อเพิ่มพูนความรู้ของนักศึกษาจากการค้นคว้าด้วยตนเอง แต่จะต้องปรึกษาเกี่ยวกับหัวข้อที่จะทำการศึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระก่อนทำการวิจัย วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระเป็นการศึกษาตามความถนัดของผู้ศึกษา ผลจากการศึกษาเป็นสิ่งที่มีความค่า เป็นการรวบรวมความคิดอย่างมีเหตุผล ใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงสำหรับผู้สนใจศึกษาต่อไปได้

ดังนั้นการนำเสนอผลการศึกษาวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ จึงมีความสำคัญสำหรับนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการทำวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ มีคำแนะนำ ดังนี้

1. นักศึกษาควรมีความพร้อมและรู้จักศึกษาขั้นตอนการจัดทำวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระอย่างละเอียด
2. มีความรู้พื้นฐานในเรื่องที่จะศึกษา เพื่อสามารถวางแผนตัดสินใจ เลือกใช้ความรู้ เทคนิควิธีการ หรือเครื่องมือที่ใช้ให้สอดคล้องเหมาะสมกับเรื่องที่ศึกษา
3. มีความรอบรู้ในสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลในเรื่องที่ต้องการศึกษา
4. ศึกษาวิธีการเรียบเรียง การนำเสนอ วิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ ตามคู่มือการจัดทำวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระให้เข้าใจ
5. การเรียบเรียง การใช้คำ การเขียนตัวสะกด คำศัพท์ทางวิชาการต่าง ๆ ไม่ควรใช้ภาษาพูด ภาษากำกวม ฟุ่มเฟือย หรือภาษาที่ผู้เรียบเรียงเข้าใจเอง ควรเรียบเรียงด้วยความตั้งใจ แสดงความคิดตามลำดับเนื้อหาอย่างมีเหตุผล ใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ นักศึกษาควรอ่านและตรวจสอบการเรียบเรียงก่อนส่งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ การเรียบเรียงเนื้อเรื่องให้ดี น่าอ่าน และเข้าใจง่าย ต้องคำนึงถึงเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้
 - 5.1 ความถูกต้องของข้อมูลไม่ว่าจะเป็นการคัดลอก หรือสรุปความจากข้อมูลต้องไม่ผิดเพี้ยนจากเนื้อความเดิม และต้องมีความถูกต้องของภาษาที่ใช้ในเรื่อง การสะกดการันต์ การเลือกใช้คำ การเรียบเรียงข้อความต้องเป็นไปตามหลักการเขียนที่ดี
 - 5.2 ใช้ภาษามาตรฐานในการเรียบเรียงเนื้อเรื่อง เลือกใช้คำสามัญหรือคำธรรมดา ซึ่งสื่อความหมายจะดีที่สุด ไม่ใช้ภาษาถิ่น คำแสลง หรือคำย่อ เว้นแต่จำเป็น เช่น ยกเป็นตัวอย่างประกอบการอธิบาย เป็นต้น
 - 5.3 มีความสม่ำเสมอในการใช้คำ เช่น ถ้าในรายงานใช้คำว่า เด็กเล็ก ที่หมายถึงเด็กอายุน้อย ก็ต้องใช้คำว่าเด็กเล็กทุกครั้ง มิใช่ใช้เด็กเล็กบ้าง ใช้เด็กน้อยบ้างสลับกันไป เพราะจะทำให้ผู้อ่านสับสน
 - 5.4 การใช้คำภาษาต่างประเทศ ต้องใช้ตามที่ได้มีการบัญญัติศัพท์ไว้ หากต้องเขียนคำภาษาต่างประเทศด้วยพยัญชนะไทย ให้วงเล็บภาษาต่างประเทศไว้ข้างท้ายเฉพาะครั้งแรกที่ปรากฏ ส่วนศัพท์วิชาการที่รู้จักแพร่หลายแล้วไม่ต้องใส่วงเล็บภาษาอังกฤษ
 - 5.5 ควรใช้ประโยคเดียวเป็นหลัก ไม่ควรใช้ประโยคที่ยืดยาวและซับซ้อน

5.6 เรียบเรียงเนื้อเรื่องด้วยภาษาที่อ่านง่าย โครงสร้างประโยคไม่ซับซ้อน สื่อสารได้ชัดเจน ตรงประเด็น

5.7 เนื้อเรื่องมีความกลมกลืนกันตั้งแต่ต้นจนจบ มีการเสนอแนวคิดที่ชัดเจน

5.8 มีการย่อหน้าเพื่อให้เนื้อเรื่องบางตอนมีลักษณะเด่นและเพื่อช่วยพักสายตาของผู้อ่าน

5.9 มีการใช้วรรคตอน เช่น การเว้นวรรค เพื่อแยกประโยคให้ชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อเรื่องง่ายขึ้น

6. การเขียนเอกสารอ้างอิงในวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อเป็นการสนับสนุนข้อมูลที่ได้ศึกษา สร้างความน่าเชื่อถือในการศึกษาค้นคว้า และเป็นการให้เกียรติแก่เจ้าของข้อมูล เป็นหลักฐานที่แสดงการอ้างอิงอย่างถูกต้อง

7. เรื่องที่ศึกษาจะต้องไม่ซ้ำซ้อนกับเรื่องที่คุณอื่นศึกษาไว้แล้ว

เมื่อนักศึกษาได้รับอนุมัติให้ดำเนินการศึกษาวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ โดยมีการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระแล้ว ควรรีบดำเนินการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ โดยการค้นคว้า ทดลอง หรือวิธีการใด ๆ ตามระเบียบวิธีวิจัย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง น่าเชื่อถือ มีคุณค่า และเกิดประโยชน์ต่อไป